

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 30.

Vydána dne 21. května 1927.

Obsah: (58. a 59.) 58. Úmluva mezi republikou Československou a královstvím Bulharským o vzájemné právní ochraně a právní pomoci ve věcech občanských a obchodních. — 59. Úmluva mezi republikou Československou a královstvím Bulharským o vydávání zločinců a právní pomoci ve věcech trestních.

58.

Úmluva

mezi republikou Československou a královstvím Bulharským o vzájemné právní ochraně a právní pomoci ve věcech občanských a obchodních.

JMÉNEM REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKE.

JMÉNEM REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKE

A

KRÁLOVSTVÍ BULHARSKÉHO

BYLA SJEDNÁNA TATO ÚMLUVA S DODATKOVÝM PROTOKOLEM:

Úmluva

mezi republikou Československou a královstvím Bulharským o vzájemné právní ochraně a právní pomoci ve věcech občanských a obchodních.

President republiky Československé a Jeho Veličenstvo král Bulharů, přejíce si upravit právní styky obou států pokud se týkají vzájemné právní ochrany a právní pomoci ve věcech občanských a obchodních, rozhodli se sjednat o tom úmluvu. K tomu cíli jmenovali svými zmocněnci:

President republiky Československé:

pana Bohdana Pavlu,

mimořádného vyslance a zplnomocněného ministra republiky Československé v Sofii, a

pana JUDra Emila Spiru,

odborového přednostu ministerstva spravedlnosti,

Конвенция

между Чехословашката Република и Царство България относително взаимната правна защита и сждебна помощ въ областта на гражданското и търговското право.

Председателя на Чехословашката Република и Негово Величество Царя на България въ желанието имъ да уредятъ юридическитъ връзки между дветъ Държави, що се касае до взаимната правна защита и сждебна помощ въ областта на гражданското и търговското право, решиха да сключатъ за тая цель една Конвенция и назначиха като пълномощници:

Председателя на Чехословашката Република:

Господинъ Богданъ Павлу,

Извънреденъ Пратеникъ и Пълномощенъ Министръ на Чехословашката Република въ София, и

Господинъ Докторъ Емилъ Спиря,

Началникъ на Отдѣление въ Министерството на Правосъдието.

Jeho Veličenstvo král Bulharů:

pana **Atanase D. Burova**,
ministra zahraničních věcí a kultů,

kterí, vyměňivše si své plné moci a shledavše je v dobré a náležité formě, shodli se na těchto ustanoveních:

HLAVA PRVNÍ.

Ustanovení všeobecná.

Článek 1.

Stejně nakládání.

1. Příslušníci každé ze smluvních stran budou požívatí na území druhé strany týchž práv jako vlastní příslušníci, pokud jde o zákonnou a soudní ochranu jejich osob a majetku.

2. Budou mítí svobodný a volný přístup k soudům druhého státu za stejných podmínek a v téže formě jako jeho vlastní státní příslušníci.

HLAVA DRUHÁ.

Osvobození od jistot a záloh.

Článek 2.

1. Od státních příslušníků československých nebo bulharských, kteří mají své bydliště v Bulharsku nebo Československu, a kteří před soudy jednoho z obou států budou jednati jako žalobci nebo intervenienti, nebude požadována nižádná jistota neb složení k soudu z toho důvodu, že jsou cizinci nebo, že nemají v tuzemsku bydliště nebo sídla.

2. Totéž platí o složení zálohy se strany žalobců neb intervenientů k zajištění soudních útrat. Též ustanovení jest užiti při žalobách navzájem a v opravném řízení.

3. Příslušníci jedné z obou smluvních stran, mají-li bydliště mimo území druhé strany, budou účastni též osvobození, jsou však povinni, vznášejíce žalobu, označiti osobu, která tam bydlí a bude oprávněna přijímati jich jménem všechny spisy týkající se sporu.

Článek 3.

1. Byl-li žalobce neb intervenient neb stěžovatel (odvolatel), který jest podle článku 2

Негово Величество Царя на
Българитѣ:

Господинъ **Атанасъ Д. Буровъ**,
Министръ на Външнитѣ Работи и на Изповѣданията;

които, следъ като размѣниха пълномощията си, намѣрени въ надлежна форма се съгласиха върху следнитѣ постановления:

ГЛАВА I.

Общи постановления.

Членъ 1.

Единство въ третирането.

1. Поданицитѣ на всѣка отъ Договорящитѣ Страни щѣ се ползватъ въ територията на другата Страна съ сжщитѣ права, които иматъ поданицитѣ на тая последната, що се касае до законната и сждебната защита на тѣхната личност и на тѣхнитѣ имущества.

2. Тѣ ще могатъ свободно да действуватъ предъ сждилищата на другата Държава, при сжщитѣ условия и при еднакъвъ начинъ както и собственитѣ поданици.

ГЛАВА II.

Освобождение отъ залози и отъ влогове.

Членъ 2.

1. Никакъвъ залогъ или влогъ, подъ каквото и наименование да бжде, не би могълъ да бжде наложенъ, поради качеството имъ на чужденци или поради липса на мѣстожителство или на мѣстопробивание въ Страната, на българскитѣ поданици или на чехословашкитѣ поданици, които иматъ мѣстожителството си въ Чехословашко или България и, които ще бждатъ истци или трети лица встѣпили въ процеса предъ сждилищата на една отъ дветѣ Държави.

2. Сжщото правило се прилага и къмъ вносчитѣ, които би се искали отъ истцитѣ или третитѣ лица за обезпечение на сждебнитѣ разности. То се прилага сжщо и при насрещенъ искъ и въззивно производство.

3. Поданицитѣ на една отъ Договорящитѣ Страни, живущи вънъ отъ територията на другата Страна, щѣ се ползватъ отъ сжщото право, но тѣ ще бждатъ длъжни, като предявяватъ своитѣ искове, да обозначаватъ едно лице, живуще въ тая територия съ право да получава отъ тѣхно име всичкитѣ книжа по дѣлото.

Членъ 3.

1. Ако единъ ищецъ или едно трето лице, което подава апелационна или касационна жалба е

nebo podle zákona platného ve státě, kde spor je zahájen, osvobozen od placení jistoty, složení k soudu, či zálohy, odsouzen soudy jednoho ze smluvních států k náhradě útrat sporu, bude toto rozhodnutí rovněž lze vykonati cestou uvedenou v článku 9 na území druhého státu tímž způsobem jako rozhodnutí jeho vlastních soudů.

2. Žádosti jest přiložiti rozhodnutí soudu, který na něm osvědčí, že nabylo moci práva. Žadatel přiloží rovněž překlad těchto listin, ověřený podle předpisů článku 10 této úmluvy.

3. Nebude třeba předchozího slyšení stran, odsouzené straně však vyhrazeno bude právo stížnosti, připouštějí-li ji zákony státu, kde jest exekuci provést.

4. Totéž platí o soudních rozhodnutích, kterými výše nákladů sporu stanovena bude později.

HLAVA TŘETÍ.

Právo chudých.

Článek 4.

1. Příslušníkům jednoho z obou států přiznává se na území druhého státu právo chudých za týchž podmínek, jež platí pro vlastní příslušníky.

2. Bylo-li příslušníku jednoho státu povoleno příslušným úřadem právo chudých, bude ho účasten také před soudy druhého státu při všech procesních úkonech, které se týkají téže věci, čítajíc v to i řízení exekuční.

Článek 5.

1. Vysvědčení chudoby bude vydáno úřady stálého pobytu žadatelova nebo, nemá-li ho, úřady místa, kde se právě zdržuje.

2. Nezdržuje-li se žadatel na území jedné ze smluvních stran a nevydají-li mu úřady jeho skutečného pobytu vysvědčení chudoby, po-

osvobozeno, bilo po silata na čl. 2, bilo po silata na zákona na Държавата, гдето искътъ е заведенъ, да внесе депозитъ, влогъ или парична вноска въ сжда като гаранция, е осжденъ отъ сждилищата на една отъ дветъ Държави на сждебнитъ и по водено на дѣлото разноски, решението може сжщо да бжде приведено въ изпълнение, по начина указанъ въ членъ 9, върху територията на другата Държава, по сжщия начинъ, както решенията издадени отъ нейнитъ собствени сждилища.

2. Искането ще бжде придружено отъ решението, скрепено съ засвидѣтелствуване, установяваще, че то е влѣзло въ законна сила. Това засвидѣтелствуване ще бжде издадено отъ сжда, който е издалъ решението. Просителътъ ще представи сжщо преводъ отъ тия документи, надлежно завѣрени, съгласно предписанията на членъ 10 отъ настоящата Конвенция.

3. Не ще бжде необходимо да се изслушватъ странитъ, освенъ въ случай на възражение, което би последвало отъ осждената страна, когато това възражение се допуска споредъ законитъ на Държавата, гдето изпълнението трѣбва да стане.

4. Сжщитъ постановления се прилагатъ по отношение на сждебнитъ решения, чрезъ които ще бжде опредѣленъ допълнително размѣра на сждебнитъ разноски.

ГЛАВА III.

Безплатна сждебна помощъ.

Членъ 4.

1. Безплатната сждебна помощъ ще се допуска на поданицитъ на една отъ дветъ Държави въ територията на другата Държава при сжщитъ условия, които сж въ сила за собственитъ поданици.

2. Ако безплатната сждебна помощъ е била допустната отъ компетентната властъ на поданикъ на една отъ дветъ Държави, тоя поданикъ ще се ползува отъ нея сжщо и предъ сждилищата на другата Държава въ всичкитъ сждебни производства относящи се до сжщото дѣло, включително и производството по изпълнението.

Членъ 5.

1. Удостоверението за бедностъ, ще бжде издавано отъ властитъ на Държавата, гдето просителътъ има постоянното си мѣстожителство, или при липса на такова отъ властитъ на мѣстото на сегашното му мѣстопробивание.

2. Ако просителътъ не пребивава върху територията на една отъ Договорящитъ Страни и ако властитъ на мѣстото на неговото фактическо

stačí vysvědčení příslušného diplomatického nebo konsulárního zástupce.

3. Nemá-li žadatel pobytu ve státě, kde žádá o právo chudých, bude vysvědčení chudoby bezplatně ověřeno diplomatickým či konsulárním zástupcem státu, kde má být předloženo.

Článek 6.

1. Přeje-li si sporná strana, mající bydliště nebo pravidelný pobyt na území jednoho smluvního státu, být účastnou práva chudých ve sporu, jež třeba vznést před soudy druhého státu, může podati žádost o vysvědčení chudoby u příslušného soudu neb úřadu svého bydliště nebo pravidelného pobytu.

2. Na základě této žádosti povolí příslušný úřad druhého státu právo chudých pro spor, který jest před ním zahájen.

Článek 7.

1. Nežli vydá žadateli vysvědčení chudoby, může si příslušný úřad vyžádati u úřadů druhého státu informace o jeho majetkových poměrech.

2. Úřad, který rozhodne o žádosti za přiznání práva chudých, jest oprávněn, aby v mezích své úřední působnosti zkoumal předložená mu vysvědčení a informace.

HLAVA ČTVRTÁ.

Doručování a dožádání o právní pomoc.

Ustanovení všeobecná.

Článek 8.

1. Vzájemná právní pomoc v mezích článků 8 až 14 týče se:

a) doručování spisů ve věcech občanských a obchodních včetně spisů nesporného soudnictví;

b) výkonu dožádání o právní pomoc ve věcech občanských, obchodních a nesporných.

Článek 9.

1. Žádosti za doručení spisů, jakož i dožádání o právní pomoc budou předávány mini-

пребивание не му издадатъ споменатото удостоверение, въ такъв случай ще бжде достатъчно едно удостоверение издадено отъ компетентния дипломатически или консулски агентъ.

3. Ако той не пребивава въ Държавата, гдето иска безплатна помощ, удостоверението за бедностъ ще бжде легализирано, безъ разноски, отъ дипломатическия представител или консулския агентъ на Държавата, въ която той иска да си послужи.

Членъ 6.

1. Ако просительтъ, който има своето жилище или своето обикновенно пребивание върху територията на една отъ дветъ Договорящи Държави, желае да се ползува отъ безплатната помощ въ единъ процесъ, по който трѣбва да бждатъ сезирани съдилищата на другата Държава, той ще може да представи своето искане предъ съдилищата или предъ компетентнитъ власти на своето жилище или обикновенното си мѣстопребивание.

2. На основание на това искане, компетентната инстанция въ другата Договоряща Държава ще позволи безплатната помощ въ процеса, по който тя е сезирана.

Членъ 7.

1. Компетентната властъ за да издаде удостоверение за бедностъ на просителя може да събира сведения за неговото материално състояние отъ властитъ на другата Държава.

2. Властѣта, която се произнася по искането за безплатната съдебна помощ, ще може да провѣрѣва, въ кръга на своитъ официални атрибуции, удостоверенията и сведенията, които ѝ сж дадени.

ГЛАВА IV.

Вржване на съдебнитъ книжа и изпълнение на съдебнитъ поръчки.

Общи разпореждания.

Членъ 8.

1. Взаимната съдебна помощ по членове 8 до 14 се отнася до:

a) вржването на книжа по граждански и търговски дѣла, включително и по безспорното съдопроизводство;

b) изпълнението на съдебнитъ поръчки по граждански, търговски и безспорни производства.

Членъ 9.

1. Молбитъ за вржване на книгата, както и съдебнитъ поръчки за изпълнение ще бждатъ

sterstvem spravedlnosti státu dožadujícího přímo ministerstvu spravedlnosti státu dožádaného. Tato ministerstva učiní opatření, aby žádosti byly rychle vyřízeny příslušnými úřady. Není-li dožádaný úřad ve věci příslušným, vyrozumí dožádané ministerstvo ministerstvo druhého státu o tom, kterému příslušnému úřadu byla žádost předána.

2. Dožádané ministerstvo vrátí spisy, ať bylo žádosti vyhověno čili nie.

Článek 10.

Žádost za doručení a za právní pomoc jest sepsati v řeči státní (oficielní) dožadujícího státu a opatřiti ji překladem v jazyku státním (oficielním) dožádaného státu. Překlad bude pořízen neb ověřen buď příslušným úřadem aneb příslezným tlumočníkem jednoho z obou smluvních států. Dožádaný úřad může k žádosti dožadujícího úřadu opatřiti překlad na jeho náklad.

Článek 11.

D o r u č o v á n í.

1. Spisy, jež bude doručiti, jest sepsati v jazyku dožadujícího úřadu.

2. V žádosti, kterou budou spisy zaslány, jest označiti jména a postavení stran, druh spisu, jež jest doručiti, úřad, od něhož spis pochází, a adresu příjemcovu. Spisy, jež bude doručiti, budou opatřeny podpisem a pečeti dožadujícího úřadu. Ověření není třeba.

3. Doručení provede příslušný úřad dožádaného státu ve formě předepsané jeho zákonodárstvím. Úřad tento může se omeziti, pokud nejde o výjimku uvedenou v odstavci 4 tohoto článku, na to, že prostě doručí spis adresátovi, je-li ochoten jej přijmouti.

4. Žádá-li dožadující úřad výslovně, aby doručení stalo se ve formě zvláštní, bude žádané formy použito, nepřiči-li se zákonům dožádaného státu. V tomto případě bude spisu přiložen překlad do jazyka státního (oficielního) dožádaného státu. Na požádání bude tento překlad pořízen státem dožádaným na náklad úřadu dožadujícího.

отправяни направо отъ Министерството на Правосъдието на молящата Държава до това на замолената Държава. Тия дветъ Министерства ще разпореждатъ за бързото изпълнение на исканията чрезъ компетентнитъ власти на тѣхнитъ ведомства. Ако замолената властъ не е компетентна въ случая, замоленото Министерство ще уведоми това на другата Държава, на коя компетентна властъ молбата е била изпратена.

2. Помоленото Министерство ще повръща исканията изпълнени или неизпълнени.

Членъ 10.

Молбитъ за вржчване на съдебни книжа и на съдебни поръчки ще бждатъ съставени на официалния езикъ на молящата Държава, придружени, обаче, отъ преводъ на езика на замолената Държава. Преводитъ ще бждатъ правени или завържвани било отъ компетентната властъ, било отъ единъ заклетъ преводачъ на едната отъ дветъ Договорящи Страни. По искането на молящата властъ и за смѣтка на тая последната, тѣ ще бждатъ извършвани въ замолената Държава.

Членъ 11.

Вржчване на съдебни книжа.

1. Книжата за вржчване ще бждатъ изготвени на езика на молящата властъ.

2. Молбитъ, чрезъ които тѣ ще бждатъ изпращани ще съдържатъ имената и качества на странитъ, естеството на документа за вржчване, властта, отъ която той изхожда, и адреса на получателя. Книжата за вржчване ще бждатъ скрепени съ подписа и печата на молящата властъ. Легализирането имъ не изисква.

3. Вржчването ще се извършва отъ компетентната властъ въ замолената Държава, съобразно съ предписаната форма отъ законодателството на тази Държава. Тази властъ може да се ограничи, съ исклучение на случаитъ предвидени въ ал. 4 отъ настоящия членъ, да вржи чисто и просто документа на получателя, ако тоя последния е съгласенъ да го получи.

4. Ако молящата властъ поиска изрично, щото вржчването да стане по специаленъ редъ, трѣбва да се приложи искания редъ, при условие, че той не е противенъ на законитъ въ замолената Държава. Въ тоя случай документа за вржчване ще бжде придруженъ отъ преводъ на официалния езикъ на замолената Държава. Тоя преводъ ще бжде направенъ по искане, въ замолената Държава за смѣтка на молящата властъ.

5. Dožádaný stát může odepříti doručení pouze tehdy, pokládá-li je za způsobilé, aby ohrozilo jeho svrchovanost nebo bezpečnost.

6. Doručení bude prokázáno potvrzením příjemcovým, jež opatří datem a podpisem, anebo osvědčením úřadu dožádaného státu, z něhož jest patrné, že, jak a kdy bylo provedeno. Byl-li doručovaný spis zaslán ve dvou vyhotoveních, jest potvrzení příjemcové nebo úřední osvědčení buď napsati na jednom z obou vyhotovení nebo k němu připojiti.

7. Dožadující stát bude ihned zpraven a důvody udány, kdykoli doručení nebude provedeno.

Článek 12.

Každý z obou států může doručovati spisy vlastním příslušníkům, kteří se zdržují na území druhého státu, svými diplomatickými nebo konsulárními zástupci, aniž však smí použiti donucovacích opatření nebo jimi hroziti.

Článek 13.

Dožádání o právní pomoc.

1. Dožádání o právní pomoc a jich přílohy jest sepsati v jazyku státním (oficiálním) státu dožadujícího a opatřiti překladem v řeči státní (oficiální) státu dožádaného. Na požádání bude tento překlad pořízen státem dožádaným na útraty úřadu dožadujícího. V dožádání o právní pomoc jest uvést jeho účel, vyznačiti nebo krátce vyličiti předmět sporu, uvést co možná nejpřesněji jména stran, jich bydliště nebo pobyt, jakož i jména i adresy případných svědků, kteří mají býti slyšeni. Dožádání a překlady jest opatřiti podpisem a pečetí úřadu dožadujícího. Ověření není třeba.

2. Dožádaný úřad, vyřizuje dožádání, použije forem řízení, jež jsou předepsány zákonodárstvím jeho státu. Nicméně jest vyhověti návrhu dožadujícího úřadu, aby při tom použito bylo formy zvláštní, nepřiči-li se tato zákonům dožádaného státu.

3. Přeje-li si toho dožadující úřad, bude způsobem uvedeným v článku 9 zpraven včas,

5. Vrchčvaneto ne може да бжде отказано отъ замолената Държава освенъ ако тя го намъри отъ естество да накърнява нейния суверенитетъ или нейната сигурност.

6. Доказването на връчването ще става, било чрезъ датирана и подписана разписка отъ получателя, било чрезъ засвидетелствуване отъ властта въ замолената Държава, констатираща какъ и кога е станало връчването. Ако документътъ за връчване е билъ изпратенъ въ двоенъ екземпляръ, разписката или засвидетелствуването ще става върху единъ отъ двата екземпляра или ще се приложи къмъ него.

7. Въ всички случаи, въ които връчването не е станало, молящата Държава ще бжде уведомявана за това безъ закъснение съ обозначение на причинитъ.

Членъ 12.

Всѣка една отъ дветъ Държави ще може да връчва книгата на своитъ собствени поданици, намиращи се въ територията на другата Държава, чрезъ своитъ дипломатически и консулски агенти, но безъ да се прибѣгва до принуда или заплашване.

Членъ 13.

Сждебни поръчки.

1. Сждебнитъ поръчки и тѣхнитъ приложения ще бждатъ съставени на официалния езикъ на молящата Държава и придружавани отъ преводъ на официалния езикъ на замолената Държава. Тия преводи ще бждатъ, по искане, правени въ замолената Държава за смѣтка, на молящата власт. Сждебнитъ поръчки трѣбва да съдържатъ предмета на искането, да обозначатъ или изложатъ на кратко предмета на дѣлото, да посочатъ по възможностъ най-точно, имената на странитъ, мѣстото на тѣхното жилище или пребивание, както имената и адреситъ на евентуалнитъ свидѣтели. Сждебнитъ поръчки и преводитъ ще бждатъ скрепени съ подписа и печата на молящата Държава. Тѣхното легализиране не е необходимо.

2. Замолената властъ ще пристѣпва къмъ изпълнението на сждебнитъ поръчки, като прилага процесуалнитъ форми предписани отъ законодателството на замолената Държава. При все това ще се дава ходъ на искането на молящата властъ относно приложението на една специална форма, ако тая форма не е противна на законитъ на замолената Държава.

3. По нейно искане, молящата властъ ще бжде уведомявана своевременно, по начина

кdy a kde žádaný důkaz bude proveden, tak aby sůčastněné osoby mohly býti přítomny nebo se dáti zastupovati.

4. Dožadанý úřad použije při vyřízení dožadání o právní pomoc donucovacích prostředků, které připouští zákonodárství jeho státu, žádají-li o takovou pomoc úřady jeho státu.

5. Právní pomoc lze odepřít jen tehdy, ne-náleží-li žádaný důkazní úkon ve státě dožadанém k pravomoci soudů nebo má-li dožadанý stát za to, že jest s to ohroziti jeho svrchovanost nebo bezpečnost.

6. Dožadující stát bude ihned zpraven o tom a důvody udány, kdykoliv dožadání o právní pomoc nebude provedeno.

Článek 14.

Náklady právní pomoci.

1. Za provedení doručení a za vyřízení dožadání o právní pomoc nebudou požadovány ni-jaké poplatky ani náhrada jakýchkoli výloh. Výjimku činí náhrady, které byly placeny svědkům nebo znalecům, jakož i výlohy, které vznikly použitím zvláštní formy řízení, o kte-rou bylo výslovně žádáno. Tyto náklady bu-dou nahrazeny neprodleně dožadujícím stá-tem, ať již byly dobyty na sůčastněných stranách čili nie.

2. Právní pomoc nebude lze odepřít z toho důvodu, že dožadující úřad nesložil předem peněžitou zálohu na hrazení výloh, jež podle prvního odstavce tohoto článku nutno nahra-diti.

3. Poplatky poštovní hradí úřad odesílající.

HLAVA PÁTÁ.

Ověřování a průvodní síla listin.

Článek 15.

1. Listiny sepsané, vydané neb ověřené soudy jednoho z obou států, jichž bude použito na území druhého státu, netřeba ověřovati, jsou-li opatřeny soudní pečeti.

предвиденъ въ чл. 9, за датата и мѣстото на изпълнението на съдебната поръчка по начинъ, щото заинтересованитѣ да могатъ да присъж-ствуватъ тамъ или да се представятъ.

4. Замолената властъ при изпълнението на една съдебна поръчка ще прилага, срѣдствата за принуда предвидени въ законитѣ на стра-ната за изпълнението на едно подобно искание, изходяще отъ властитѣ на собствената Държава.

5. Изпълнението на съдебнитѣ поръчки не може да бѣде отказано, освенъ ако, мѣрката, която подлежи да се вземе не е отъ компе-тентността на съдебнитѣ инстанции въ за-молената Държава или ако замолената Дър-жава я счита отъ естество да накрънява нейния суверинитетъ или нейната сигурностъ.

6. Въ всичкитѣ случаи, когато една съдебна поръчка не е изпълнена, молящата Държава ще бѣде уведомена за това безъ закъснение съ обозначение на причинитѣ.

Членъ 14.

Разноски по съдебната помощъ.

1. За врѣщането на съдебни книжа и за изпълнението на съдебни поръчки не ще се събира никаква такса, нито ще се иска за-плащането на разноски, отъ каквото и да сж естество. Изключение се прави отъ това правило за сумитѣ, платени на свидѣтели и на експерти, както и за разноскитѣ, които може да последватъ отъ едно изрично искане да се приложи една специална форма на про-изводство. Тия разноски ще бѣдатъ запла-щани безъ закъснение отъ молящата Държава, безъ огледъ на това дали тѣхното събиране е станало или не отъ заинтересованитѣ страни.

2. Съдебната помощъ не може да бѣде от-казана, по причина на това, че молящата властъ не е депозирала предварително една парична сума за да се покриятъ разноскитѣ, чието заплащане трѣбва да става по силата на ал. 1 отъ настоящия членъ.

3. Пощенскитѣ разноски ще бѣдатъ въ-тяжестъ на молящата властъ.

ГЛАВА V.

Легализация и достовѣрность на актоветѣ.

Членъ 15.

1. Актоветѣ съставени, издадени или завѣ-рени отъ сждилищата на една отъ дветѣ Държави, за да бѣдатъ използувани върху територията на другата Държава, не се нуж-даятъ отъ никаква завѣрка, стига само да сж снабдени съ печата на сжда.

2. Listiny sepsané, vydané neb ověřené některým z ústředních úřadů správních obou států nebo některým jim na roveň postaveným vrchním úřadem správním, nemají zapotřebí ověření, má-li jich býti použito na území druhého státu, jsou-li opatřeny pečeti řečeného úřadu a je-li úřad ten uveden v seznamu připojeném k této úmluvě. Seznam tento může býti dohodou smluvních stran pozměněn nebo doplněn.

3. Listiny vyhotovené nebo ověřené veřejným notářem, má-li jich býti použito podle odstavce 1 tohoto článku, jest soudně ověřiti.

Článek 16.

Veřejné listiny zřízené na území jednoho z obou států budou míti před soudy druhého státu tutéž průvodní moc, jaká jim přísluší podle zákonů státu, kde byly zřízeny. Nebude jim však přiznána průvodní moc v míře větší, než připouští právo státu, kde se soudní řízení koná.

HLAVA ŠESTÁ.

Právní informace a osvědčování právních předpisů.

Článek 17.

1. Ministerstva spravedlnosti obou smluvních stran dodají si navzájem na požádání informace o právu platném na území svých států.

2. V žádosti bude přesně vylíčiti právní předpisy, o nichž má informace býti dána.

HLAVA SEDMÁ.

Řízení konkursní.

Článek 18.

V řízení konkursním a vyrovnávacím, jež bude zahájeno na území jednoho ze smluvních států, budou věřitelé, kteří jsou příslušníky druhého státu, na roveň postaveni věřitelům, kteří jsou vlastními státními občany.

Článek 19.

1. Byl-li uvalen konkurs na jmění příslušníka druhého smluvního státu, jest o tom bez průtahu zpravit příslušný soud jeho vlasti,

2. Aktovetъ съставени, издадени или завѣрени отъ една отъ централнитъ административни власти на дветъ Държави или отъ една върховна административна власт отъ същата категория, не се нуждаятъ отъ никаква завърка за да бждатъ използувани върху територията на другата Държава, стига само да сж снабдени съ печата на поменатата власт и тая последната да фигурира въ приложения списъкъ къмъ настоящата Конвенция. Тоя списъкъ може, впрочемъ, по взаимно съгласие между Договорящитъ Страни да бжде измененъ или допълненъ.

3. Актоветъ съставени или завѣрени отъ публиченъ нотариусъ, за да могатъ да служатъ както е поменато въ ал. 1, трѣбва да бждатъ завѣрени отъ съдъ.

Членъ 16.

Достовѣрнитъ книжа, съставени върху територията на една отъ дветъ Държави, ще иматъ предъ съдилищата на другата Държава същата достовѣрностъ, която имъ се дава отъ законитъ на Държавата, отъ която произхождатъ. Обаче, достовѣрностъ не ще имъ се дава освенъ въ границитъ, приети отъ законитъ на Държавата, на която съдилищата сж сезирани.

ГЛАВА VI.

Правни сведения и засвидѣтелствуване на законитъ предписания.

Членъ 17.

1. Министерствата на Правосъдието на дветъ Договорящи Страни ще си съобщаватъ, по искане, сведения относно правото въ сила въ тѣхната Държава.

2. Искането трѣбва да посочи точно законнитъ предписания, по които сведението се отнася.

ГЛАВА VII.

Производство по несъстоятелността.

Членъ 18.

Въ производствата по несъстоятелността и конкордата, които ще бждатъ почнати върху територията на една отъ Договорящитъ Държави, кредиторитъ, поданици на другата Държава ще бждатъ третирани като националнитъ кредитори.

Членъ 19.

1. Ако производството по несъстоятелността е било почнато спрѣмо единъ поданикъ на другата Договоряща Държава, трѣбва

pokud je znám, a nejbližší úřad konsulární nebo, není-li ho, jiný úřad zastupitelský. Tyto úřady pak podají soudu, který uvalil konkurs, co nejdříve, pokud mají o tom úřední vědomost, zprávu, zda úpadce má na území jejich státu jmění movité či nemovité.

2. Lze-li za to míti, že na území druhého státu jsou konkursní věřitelé, jest zaslati soudu, po případě konsulárnímu nebo jinému zastupitelskému úřadu, kromě výše zmíněné zprávy také vyhotovení vyhlášky konkursu k uveřejnění v časopisech tam pro to určených.

3. Bylo-li na území jednoho smluvního státu zahájeno příslušným soudem konkursní řízení a má-li úpadce na území druhého smluvního státu movité jmění, aniž by tam měl své bydliště (sídlo), bude toto jmění na dožádání onoho soudu příslušnými úřady zajištěno a sepsáno. Ode dne, kdy toto dožádání dojde příslušnému úřadu druhé smluvní strany, nelze tu na movitém jmění úpadcově nabývat ani vlastnických, ani zástavních, ani retenčních práv.

4. O vyloučení a odloučení předmětů z movité konkursní podstaty rozhodují soudy smluvního státu, na jehož území jest movité jmění. Zbývající movité jmění bude pak vydáno příslušnému soudu druhé smluvní strany.

Článek 20.

1. Účirky konkursu vyhlášeného příslušným úřadem jedné smluvní strany nedotýkají se nemovitého jmění úpadcova, jež leží na území strany druhé.

2. Případná informace podle prvního odstavce článku 19 o existenci nemovitého jmění se ustanovení tohoto nikterak nedotýká.

да се уведоми за това незабавно компетентния съдъ въ неговата Страна, ако тоя съдъ е известенъ, и най-близката консулска власть или при липса, друго нѣкое представителство. Тия последнитѣ отъ своя страна, ще уведомяватъ, въ най-скоро време, доколкото има за това официални сведения, най-спешно сезираниятъ съдъ съ несъстоятелността, дали има върху територията на тѣхната Държава движими или недвижими имуществва принадлежащи на обявения въ несъстоятелность.

2. Ако може да се допусне, че върху територията на другата Държава има заинтересовани кредитори, трѣбва да се изпрати на съда, евентуално на консулската власть или на друго представителство, независимо отъ горепоменатото уведомление също и единъ преписъ отъ обнародваното обявление, относно обявяването на несъстоятелността за публикуването му въ вестниците, предназначени тамъ за тая цель.

3. Ако съдътъ на една отъ Договорящитѣ Държави е почналъ производство за несъстоятелность и ако несъстоятелния има движими имуществва върху територията на другата Договоряща Държава, безъ да има тамъ своето мѣстожителство (седалище), властитѣ на тази последната ще взематъ, по искането на казаниятъ съдъ, необходимитѣ мѣрки за тѣхното запазване и ще пристѣпятъ къмъ тѣхното описване. Следъ деня, когато компетентната власть на другата Договоряща Страна бжде сезирана съ подобно искане, не ще бжде възможно вече да се придобие тамъ никакво право на собственость, на залогъ или на задържане върху движимитѣ имуществва на несъстоятелния.

4. Съдилищата на Договорящитѣ Държави, гдето се намиратъ имуществата, ще се произнесатъ, кои вещи трѣбва да се включатъ или да се отдѣлятъ отъ движимия активъ на масата на несъстоятелността. Останалото отъ движимитѣ имуществва ще бжде предадено на компетентнитѣ съдилища на другата Договоряща Страна.

Членъ 20.

1. Действията на обявяването въ несъстоятелность извършено отъ компетентната власть на една отъ Договорящитѣ Страни, не засѣгатъ недвижимитѣ имуществва на несъстоятелния находящи се върху територията на другата Договоряща Държава.

2. Евентуалнитѣ сведения върху съществуването на недвижими имуществва, за които е дума въ ал. 1 на чл. 19 не накърняватъ ни най-малко настоящето постановление.

HLAVA OSMÁ.

Vzájemný výkon exekučních titulů.

Článek 21.

1. Každá ze smluvních stran se zavazuje, že na svém území povolí a vykoná exekuci na základě níže uvedených exekučních titulů, jež pocházejí od úřadů druhé smluvní strany a podle práva tam platného jsou vykonatelnými exekučními tituly.

2. Vyňaty jsou exekuce na základě rozsudků vynesených ve sporech týkajících se práva vlastnického nebo jiných věcných práv k nemovitostem ležícím na území státu, kde exekuce je žádána.

Článek 22.

1. Exekučními tituly jsou:

a) rozsudky, platební příkazy (rozkazy), usnesení a jiná rozhodnutí jakýchkoli civilních soudů včetně soudů obchodních, pokud jsou opatřeny doložkou ověřovací a potvrzením, že nepodléhají žádnému dalšímu oprávněnému prostředku; totéž platí o rozsudech trestních týkajících se soukromoprávních nároků poškozených osob a útrat trestního řízení;

b) smíry uzavřené před soudy výše uvedenými, jsou-li ověřeny a opatřeny doložkou o tom, že jsou vykonatelné;

c) rozsudky a rozhodnutí rozhodců nebo rozhodčích soudů, jakož i smíry před nimi uzavřené, pokud podle zákona nebo podle písemné, v zákonné formě zřízené smlouvy rozhodce nebo rozhodčí soud je povolán, aby rozhodl.

2. Tyto rozsudky nebo smíry nutno bude opatřit doložkou soudu první stolice, v jehož obvodu rozhodce nebo rozhodčí soud vydali rozsudek nebo rozhodnutí, nebo v jehož obvodu byl smír uzavřen, kterážto doložka potvrdí, že nepodléhají dalšímu oprávněnému prostředku, jakož i správnost jich vyhotovení.

Článek 23.

Povolení a výkon exekuce řídí se předpisy platnými ve státě, kde exekuce má být po-

ГЛАВА VIII.

Взаимно изпълнение на изпълнителните актове.

Членъ 21.

1. Всяка отъ Договоращите Страни се задължава да разрѣши и извърши изпълнението върху своята територия на поменатитѣ по долу изпълнителни актове произходящи отъ властитѣ на другата Договораща страна и, които, споредъ действующитѣ тамъ закони, съставляватъ изпълнителни актове.

2. Изключаватъ се решенията издадени въ процеси относно правото на собственост или на други вещни права находящи се въ Държавата, въ която е поискано изпълнението.

Членъ 22.

1. Приематъ се като изпълнителни актове:

a) решенията, заповѣдитѣ за плащане (мандати), опредѣленията и другитѣ постановления на гражданскитѣ сѣдилища, включително и тия на търговскитѣ, до толкова, доколкото сж надлежно завѣрени и до колкото споредъ законодателството на молящата Държава тѣ не подлежатъ вече на никакво обтѣжване. По сѣщия начинъ ще се постѣпва съ решенията издадени въ наказателната областъ и засѣгащи обезщетението на оцетенитѣ страни, както и съ разноскаитѣ по дѣлото.

б) спогодбитѣ, сключени предъ горепоменатитѣ сѣдилища, ако тѣ сж надлежно завѣрени и снабдени съ засвидѣтелствуване отъ сѣда, че сж добили сила на изпълнение.

в) решенията и опредѣленията на арбитражи или на арбитражни сѣдилища, както и сключенитѣ спогодби предъ арбитражи или предъ арбитражни сѣдилища, дотолкова, до колкото споредъ закона или споредъ писменния договоръ на странитѣ сключенъ въ законна форма, арбитражътъ или арбитражния сѣдъ има право да сѣди.

2. Тия решения, опредѣления или спогодби трѣбва да бждатъ снабдени съ засвидѣтелствуване на първостепенния сѣдъ, въ чието ведомство арбитражътъ или арбитражния сѣдъ сж произнесли решението или опредѣлението, или въ ведомството на който спогодбата е била сключена, въ смисълъ, че никакво понататъшно обтѣжване не е допустимо, както и че тѣ сж били редовно съставени.

Членъ 23.

Разрешението относно изпълнението и самото изпълнение се уреждатъ съгласно сѣще-

volena nebo vykonána, pokud tato úmluva nestanoví odchylek.

Článek 24.

1. Žádost o povolení a výkon exekuce budiž podána vymáhající stranou u soudu, kde exekuční titul vznikl. Pokud jde o exekuční tituly vzniklé v řízení před rozhodci nebo rozhodčími soudy, bude podána u soudu první stolice, o němž jest řeč v článku 22, odstavci 2.

2. Tyto soudy opatří žádost za povolení a výkon exekuce doložkami po rozumu článku 22 a postoupí ji bez odkladu i s ostatními přílohami cestou ministerstva spravedlnosti příslušnému soudu.

3. Straně je nieméně zůstaveno, aby požádala o povolení a výkon exekuce přímo u příslušného soudu druhého smluvního státu.

4. Soud příslušný k povolení exekuce prozkoumá na základě došlých spisů, jsou-li tu všechny podmínky, aby exekuce byla povolena. Toto zkoumání, jež jest skončiti nejpozději do třiceti dnů ode dne, kdy spisy k soudu došly, omezí se na zjištění těchto náležitostí:

a) lze-li pokládati příslušnost soudu, který rozhodl ve věci, za odůvodněnou podle zákonů státu, kde exekuční titul vznikl. V této příčině postačí, jestliže podle předpisů o příslušnosti soudní platných ve státě dožádaném o povolení a výkon exekuce, nebyl žádný soud tohoto státu výlučně příslušným k projednání a rozhodnutí věci;

b) jde-li o exekuční titul podle článku 22;

c) byla-li žalovaná strana pokaždé, kdy toho zákon vyžaduje, řádně obeslána k řízení, zejména byla-li jí řádně doručena žaloba či první podání nebo rozsudek či jiné rozhodnutí, zakládající exekuční titul. Byl-li vydán rozsudek pro zmeškání, jest k návrhu strany povinné zjistiti, nebylo-li jí nějakou nepravidelností znemožněno, aby se řízení účastnila nebo se dala řádně zastoupiti. O těchto okolnostech může soud slyšeti dlužníka, proti němuž je exekuce vedena, nebo jeho zástupce;

stępuващитѣ предписания въ Държавата, гдѣто тѣ трѣбва да станатѣ, освенѣ ако, настоящата Конвенция съдържа въ това отношение исключение.

Членъ 24.

1. Искането на разрешението за изпълнение и самото изпълнение ще бѣде предявено отъ ищеца въ сѣда, отъ който изхожда акта. Когато се касае до изпълнението на актъ, произхождащъ отъ арбитръ или арбитраженъ сѣдъ, искането ще се предявява въ първостепенния сѣдъ посоченъ въ чл. 22 ал. 2.

2. Тия сѣдилища ще изпращатъ незабавно, чрезъ Министерството на Правосъдието, искането за разрешение и за изпълнение въ компетентния сѣдъ, следъ, като го снабдятъ съ предвиденото въ членъ 22 засвидѣтелствуване и съ необходимитѣ документи въ подкрепление.

3. Заинтересованата страна е впрочемъ свободна да сезира направо съ своето искане за изпълнение компетентния сѣдъ на другата Договораща Държава.

4. Компетентниятъ сѣдъ да разрѣши изпълнението ще разгледа, възъ основа на полученитѣ книжа, дали всичкитѣ условия сж на лице за да се допустне изпълнението. Това проучване, което трѣбва да бѣде свършено най-късно въ тридесетъ дни отъ деня, въ който сѣдътъ е получилъ книгата, ще засегне следнитѣ въпроси:

a) дали компетентността на сѣда, който е разрешилъ спора, може да се смѣта установена, споредъ законитѣ на Държавата, гдето изпълнителния актъ е издаденъ. Въ такъвъ случай, достатъчно е ако, споредъ предписанията относно сѣдебната компетентностъ въ сила въ сезираната Държава съ искането за разрешение и за изпълнение, никой сѣдъ въ тая Страна не е исключително компетентенъ да сѣди въпросния споръ;

б) дали се касае за единъ изпълнителенъ актъ съобразно съ членъ 22;

в) дали ответникътъ е билъ, въ всички случаи когато законътъ изисква това редовно призованъ да вземе участие въ производството, особено дали, било искането или заявлението, било решението или опредѣлението съставляващи изпълнителния актъ, сж му били надлежно съобщени. Ако решението е било издадено задочно, сѣдътъ трѣбва, когато ответника поиска това да констатира, дали тоя последниятъ не е билъ поставенъ въ невъзможность поради нѣкоя передовностъ въ производството, да участвува въ процеса или да се представи редовно въ него.

d) nemá-li exekucí býti vynuceno jednání, které je podle předpisů platných ve státě, kde exekuce má nastati, zapovězeno, nebo nemá-li jí býti uznán právní poměr neb skutečně nárok, který se přičí svrchovanosti dožádaného státu nebo dobrým mravům, nebo který podle práva dožádaného státu není žalovatelným nebo vykonatelným.

5. Soud, který exekuci povoluje, nebo který ji vykonává, není oprávněn, aby exekuční titul věcně přezkoumal.

Článek 25.

1. Soud příslušný k povolení exekuce povolí podle předpisů pro něj platných prozatímní opatření (zajišťovací) k zajištění nároku z exekučního titulu proti dlužníkovi, a to nejen pro vlastní obvod, nýbrž, žádá-li o to vymáhající věřitel, i pro obvody jiných soudů téhož státu, kde dlužník má jmění.

2. Tato prozatímní opatření lze jen tehdy zrušiti, byla-li dlužníkem dána dostatečná jistota za úplné uspokojení nároků z exekučního titulu.

Článek 26.

Exekuce zajišťovací.

Soud příslušný k povolení exekuce může na návrh podaný předepsaným způsobem povolit podle předpisů platných v dožádaném státě exekuci k zajištění již dříve, než exekuční tituly uvedené v článku 22 nabyly právní moci, nebo než uplynula lhůta určená k plnění.

Článek 27.

Opatření prozatímní (zajišťovací).

K návrhu ohrožené strany budou povolena opatření prozatímní (zajišťovací opatření) již za sporu i tehdy, když k rozhodnutí sporu jest příslušným soud druhého státu.

Преди да постанови своето решение, съдътъ може да изслуша по тия въпроси страната, или представителя на страната, срещу която изпълнението се иска;

г) дали изпълнението нѣма за цѣль, било да постигне единъ актъ, който, споредъ законитѣ въ сила въ Държавата, гдето то трѣбва да стане е забраненъ, било да се припознава едно правово състояние или нѣкоя претенция, които биха били противни на суверенитета на замолената Държава или на добритѣ прави, или пъкъ което, споредъ законитѣ на замолената Държава, не може да бѣде обектъ на едно искане предъ сѣдилищата или е неизпълнимо.

5. Съдътъ, който разрешава изпълнението или който го привежда въ изпълнение, нѣма право да разглежда по същество изпълнителния актъ.

Членъ 25.

1. Компетентниятъ съдъ да разреши изпълнението ще постанови, съобразно действующитѣ въ страната законоположения, вземането на временни (предохранителни) мѣрки за обезпечение на правата, които следватъ отъ изпълнителния актъ по отношение на лицето, срещу което изпълнението е поискано, и то както въ неговото собствено ведомство така и — по искане на кредитора — въ това на другитѣ сѣдилища въ същата Страна, гдето се намиратъ неговитѣ имущества.

2. Тия временни мѣрки не могатъ да бѣдатъ отмѣнени, освенъ ако това лице представи достатъчна гаранция за обезпечение на всички права, които произтичатъ отъ изпълнителния актъ.

Членъ 26.

Предохранително изпълнение.

Преди даже актовѣтъ, предвидени в чл. 22, да сж станали окончателни или срокътъ, предвиденъ за изпълнението, да е изтекълъ, компетентниятъ съдъ, който ще разреши изпълнението, може, по искане, направено въ надлежната форма, да постанови вземането на предохранителни мѣрки споредъ предписанията въ сила въ замолената Държава.

Членъ 27.

Временни мѣрки (предохранителни).

Временни мѣрки (предохранителни) сж допустими въ течение на процеса, по искането на страната, чиито интереси сж застрашени, даже и когато съдътъ на другата Държава е компетентенъ да се произнесе по въпросното дѣло.

HLAVA DEVÁTÁ.

Ustanovení konečná.

Článek 28.

Tato úmluva, sepsaná jazykem československým a bulharským, jejíž obě znění jsou stejně původní, bude ratifikována a ratifikační listiny budou co nejdříve v Praze vyměněny.

Nabude účinnosti měsíc po výměně ratifikačních listin a zůstane v platnosti, pokud jedna ze smluvních stran neoznámí straně druhé šest měsíců předem svůj úmysl, aby úmluva pozbyla působnosti.

Tomu na svědomí zmocněnci úmluvu podepsali a opatřili svými pečeti.

Dáno v dvojím vyhotovení v Sofii, dne 15. května roku tisícího devítistého dvacátého šestého.

(L. S.) BOHDAN PAVLŮ.

(L. S.) Dr. EMIL SPIRA.

(L. S.) A. D. BUROV.

Dodatkový protokol.

Zmocněnci smluvních stran, podepisující úmluvu mezi republikou Československou a královstvím Bulharským o vzájemné právní ochraně a právní pomoci ve věcech občanských a obchodních, zjišťují souhlas v těchto bodech:

1. Výrazem soudy rozumějí se ve smyslu úmluvy také úřady poručenské (opatrovnícké) na Slovensku a Podkarpatské Rusi.

2. Aby si usnadnily znalost soudních obvodů ve druhém smluvním státě, sdělí si smluvní strany seznam svých soudů druhé stolice se všemi soudy první stolice jejich obvodů. Tomuto seznamu připojena bude

ГЛАВА IX.

Последни постановления.

Членъ 28.

Настоящата Конвенция съставена на чехословашки и български езици, на която и двата текста имат еднаква достоверност ще бъде ратифицирана и ратификациите ѝ ще бъдат разменени, по възможност поскоро, в Прага.

Тя ще влезе в сила един месец след размената на ратификациите ще остане в сила дотогава, до когато една от договорящите страни не съобщи на другата, шест месеца предварително намъренето си да прекрати действието ѝ.

Във уверение на това Пълномощниците подписаха настоящата Конвенция и поставиха своите печати.

Направена в двоен екземпляр в София на 15 май хиляда деветстотин двадесет и шеста година.

(М. П.) БОГДАНЪ ПАВЛУ.

(М. П.) Д-ръ ЕМИЛЪ СПИРА.

(М. П.) А. Д. БУРОВЪ.

Допълнителенъ протоколъ.

Пълномощниците на Договорящите Страни като пристъпиха към подписването на Конвенцията между Чехословашката Република и Царство България относително взаимната правна защита и съдебна помощ в областта на гражданското и търговското право, заявяват, че са постигнали съгласие относително следните въпроси:

1. Властите по настояничество и попечителство в Словашко и в Подкарпатска Русия са, в смисъл на Конвенцията, включени във съдилищата.

2. За да улеснят взаимно своите сведения за съдебните райони на другата Страна, Договорящите Страни ще си съобщават списъка на апелативните съдилища с всички първо-степенни съдилища, установени върху тяхната

pokud možno mapa vyznačující soudy různých stolic.

3. Smluvní strany se dohodnou o formulářích, jež budou sepsány v řeči státní (oficiální) obou států, určených pro doručování spisů.

4. Ustanovení článku 15, odstavce 1 nevztahují se na listiny sepsané, vydané neb ověřené soudy církevními.

5. „Izplnitelni listove“ vydané bulharskými soudy ve věcech směnečných a nabyvší moci práva jsou zahrnuty mezi exekučními tituly podle článku 22, odstavce 1 a).

6. Tento protokol jest nedílnou součástí úmluvy.

Tomu na svědomí zmocněnci podepsali tento dodatkový protokol.

Dáno v dvojím vyhotovení v Sofii, dne 15. května 1926.

BOHDAN PAVLŮ.

Dr. EMIL SPIRA.

A. D. BOUROV.

територия. Тоя списъкъ ще бжде, до колкото е възможно, придруженъ отъ една географическа карта обозначаваща сждилищата отъ различнитъ инстанции.

3. Договоращитъ Страни ще се споразумѣятъ върху текста на формуляритъ, които ще бждатъ съставлявани на официалния езикъ на дветъ Държави и които ще служатъ за вржване на книгата.

4. Постановленията на членъ 15 точка 1 не се отнасятъ до актоветъ съставени, издадени или завърени отъ църковни сждилища.

5. Изпълнителнитъ листове издадени отъ българскитъ сждилища по менителничното право и влѣзли въ сила се включватъ въ числото на изпълнителнитъ актове изброени въ членъ 22, алинея 1-а.

6. Тоя протоколъ съставя нераздѣлна часть отъ конвенцията.

Въ увѣрение на това Пълномощницитъ подписаха настоящия допълнителенъ протоколъ.

Направенъ въ двоенъ екземпляръ въ София на 15 май 1926 година.

БОГДАНЪ ПАВЛУ.

Д-ръ ЕМИЛЪ СПИРА.

A. Д. БУРОВЪ.

Seznam

správních úřadů, jichž listiny podle článku 15, odstavce 2 úmluvy mezi republikou Československou a královstvím Bulharským o vzájemné právní ochraně a právní pomoci ve věcech občanských a obchodních nepotřebují ověření:

A. Co se týče československých listin:

1. Ministerstvo vnitra.
Zemské správy politické v Praze, Brně a Opavě.
Civilní správa Podkarpatské Rusi v Užhorodě.
Presidia policejních ředitelství.
Archiv ministerstva vnitra.

Списъкъ

на административнитъ власти, чиито актове нѣматъ нужда отъ никаква завѣрка, съгласно членъ 15, ал. 2 отъ Конвенцията между Чехословашката Република и Царство България, която урежда взаимната правна защита и сждебна помощ по граждански и търговски дѣла.

A. Относително Чехословашкитъ Актове:

1. Министерство на Вътрешнитъ Работи.
Областни Политически управления въ Прага, Бърно и Опава.
Гражданското управление на Подкарпатска Русия, въ Ужхоротъ.
Президиумитъ на Дирекциитъ на Полицията.
Архивитъ на Министерството на Вътрешнитъ Работи.

2. Ministerstvo veřejného zdravotnictví.
3. Ministerstvo pošt a telegrafů.
Šekový úřad v Praze.
Ředitelství pošt a telegrafů v Praze, Pardubicích, Brně, Opavě, Bratislavě a Košicích.
4. Ministerstvo obchodu, průmyslu a živností.
Patentní úřad v Praze.
5. Ministerstvo veřejných prací.
6. Ministerstvo financí.
7. Ministerstvo zemědělství.
8. Ministerstvo národní obrany.
9. Ministerstvo školství a národní osvěty.
Zemské školní rady v Praze, Brně a Opavě,
oddělení ministerstva školství a národní osvěty v Bratislavě,
školní oddělení civilní správy Podkarpatské Rusi v Užhorodě.
10. Ministerstvo věcí zahraničních.
Archiv ministerstva věcí zahraničních.
11. Ministerstvo zásobování.
12. Ministerstvo spravedlnosti.
13. Předsednictvo ministerské rady.
14. Ministerstvo pro sjednocení zákonů a organizace správy.
15. Ministerstvo s plnou mocí pro správu Slovenska v Bratislavě.
16. Ministerstvo železnic.
Ředitelství státních drah Praha-Jih, Praha-Sever, Plzeň, Hradec Králové, Brno, Olomouc, Bratislava a Košice.
17. Ministerstvo sociální péče.
18. Nejvyšší účetní kontrolní úřad v Praze.
19. Státní pozemkový úřad v Praze.
20. Statistický úřad v Praze.
21. Kancelář presidenta republiky v Praze.

2. Министерство на Народното Здраве.
3. Министерство на Пошитъ и Телеграфитъ.
Служба по пощенскитъ чекове въ Прага.
Дирекциитъ на Пошитъ и Телеграфитъ въ Прага, Пардубице, Бърно, Опава, Братислава и Кошице.
4. Министерство на Търговията, Промислеността и Занаятитъ.
Бюро за патентитъ и запазенитъ марки въ Прага.
5. Министерство на Обществениятъ Сгради.
6. Министерство на Финанситъ.
7. Министерство на Земледѣлието.
8. Министерство на Народната Отбрана.
9. Министерство на Учебното дѣло и Народното Просвещение.
Учебни Съвети въ областитъ въ Прага, Бърно и Опава.
Секция отъ Министерството на Народното Просвѣщение въ Братислава.
Учебна секция отъ областното управление за Подкарпатска Русия въ Ужхоротъ.
10. Министерство на Външнитъ Работи.
Архива на Министерството на Външнитъ Работи.
11. Министерство на Прехраната.
12. Министерство на Правосъдието.
13. Президиума на Министерския Съветъ.
14. Министерство за унификацията на Законодателството и организацията на публичната администрация.
15. Министерство (имащо пълни права) за управлението на Словашко въ Братислава.
16. Министерство на Желѣзницитъ.
Дирекция Желѣзницитъ — Прага — Югъ, Прага — Сѣверъ, Пилзень, Храдецъ-Кралоуе, Бърно, Оломоуцъ, Братислава и Кошице.
17. Министерство на Обществената Предвидливостъ.
18. Върховно Бюро за контрола на смѣткитъ въ Прага.
19. Държавно Поземлено Бюро въ Прага.
20. Статистическо Бюро въ Прага.
21. Канцелария на Председателя на Републиката въ Прага.

22. Kancelář poslanecké sněmovny Národního Shromáždění v Praze.
23. Kancelář senátu Národního Shromáždění v Praze.

B. Co se týče bulharských listin:

1. Kancelář bulharského carského dvora. (Kancelarija na blgarskija carski dvor).
2. Kancelář národního sobraní. (Kancelarija na narodnoto sobranie).
3. Kancelář ministerské rady. (Kancelarija na ministerskija savet).
4. Nejvyšší správní soud. (Vrchoven administrativen sad).
5. Nejvyšší účetní dvůr. (Vrchovna smetna palata).
6. Ministerstvo zahraničních věcí a kultů. (Ministerstvo na vanšnite raboti i na izpovedaniata).
7. Sv. synod bulharské církve. (Sveti sinod na blgarskata crkva).
8. Ministerstvo vnitra a veřejného zdravotnictví. (Ministerstvo na vatrešnite raboti i narodnoto zdrave).
9. Policejní ředitelství. (Direkcija na policijata).
10. Hlavní ředitelství veřejného zdravotnictví. (Glavna direkcija na narodnoto zdrave).
11. Ministerstvo národní osvěty. (Ministerstvo na narodnoto prosveštenie).
12. Státní universita v Sofii. (Državen universitet v Sofia).
13. Ministerstvo financí. (Ministerstvo na finansite).
14. Ředitelství státních dluhů. (Direkcija na državnite dlgove).
15. Bulharská národní banka. (Blgarska narodna banka).
16. Bulharská zemědělská banka. (Blgarska zemledelska banka).
17. Bulharská ústřední kooperativní banka. (Blgarska centralna kooperativna banka).
18. Ministerstvo spravedlnosti. (Ministerstvo na pravosadieto).

22. Канцелария на Камарата на Депутатитѣ отъ Народното Събрание въ Прага.
23. Канцелария на Сената отъ Народното Събрание въ Прага.

Б. Относително Българскитѣ Актове:

1. Канцелария на Българския Царски Дворъ (Kancelarija na blgarskija carski dvor).
2. Канцелария на Народното Събрание (Kancelarija na narodnoto sobranie).
3. Канцелария на Министерския Съветъ (Kancelarija na ministerskija savet).
4. Върховенъ Административенъ Сждъ (Vrchoven administrativen sad).
5. Върхова Сметна Палата (Vrchovna smetna palata).
6. Министерство на Външнитѣ Работи и на Изповѣданията (Ministerstvo na vanšnite raboti i na izpovedaniata).
7. Св. Синодъ на Българската Църква (Sveti sinod na blgarskata crkva).
8. Министерство на Вътрешнитѣ Работи и Народното Здраве (Ministerstvo na vatrešnite raboti i narodnoto zdrave).
9. Дирекция на Полицията (Direkcija na policijata).
10. Главна Дирекция на Народното Здраве (Glavna direkcija na narodnoto zdrave).
11. Министерство на Народното Просвещение (Ministerstvo na narodnoto prosveštenie).
12. Държавенъ Университетъ въ София (Državen universitet v Sofia).
13. Министерство на Финанситѣ (Ministerstvo na finansite).
14. Дирекция на Държавнитѣ Дългове (Direkcija na državnite dlgove).
15. Българска Народна Банка (Blgarska narodna banka).
16. Българска Земледѣлческа Банка (Blgarska zemledelska banka).
17. Българска Централна Кооперативна Банка (Blgarska centralna kooperativna banka).
18. Министерство на Правосъдието (Ministerstvo na pravosadieto).

19. Ministerstvo války. (Ministerstvo na vojnata). 20. Ministerstvo obchodu, průmyslu a práce. (Ministerstvo na trgovijata, promišlenostta i truda). 21. Hlavní ředitelství statistiky. (Glavna direkcija na statistikata). 22. Ministerstvo zemědělství a státních statků. (Ministerstvo na zemledelieto i državnite imoti). 23. Ředitelství pracovních pozemkových hospodářství (pozemkový úřad). (Direkcija na trudovite zemledelski stopanstva). 24. Ministerstvo veřejných staveb, cest a prací. (Ministerstvo na obštestvenite sgradi, patištata i blagoustrojstvoto). 25. Hlavní ředitelství cest, veřejných prací a staveb. (Glavna direkcija na patištata, blagoustrojstvoto i sgradite). 26. Ministerstvo železnic, pošt a telegrafů. (Ministerstvo na železnicite, pošite i telegrafite). 27. Hlavní ředitelství železnic a přístavů. (Glavna direkcija na železnicite i pristaništata). 28. Hlavní ředitelství pošt, telegrafů a telefonů. (Glavna direkcija na pošite, telegrafite i telefonite). 29. Ředitelství vzduchoplavby. (Direkcija na vzduchoplavaneto).	19. Министерство на Войната (Ministerstvo na vojnata). 20. Министерство на Търговията, Промышлеността и Труда (Ministerstvo na trgovijata, promišlenostta i truda). 21. Главна Дирекция на Статистиката (Glavna direkcija na statistikata). 22. Министерство на Земледелието и Държавните Имоти (Ministerstvo na zemledelieto i državnite imoti). 23. Дирекция на Трудовитъ Земледѣлски Стопанства (Direkcija na trudovite zemledelski stopanstva). 24. Министерство на Обществениятъ Сгради, Пътищата и Благоустройството (Ministerstvo na obštestvenite sgradi, patištata i blagoustrojstvoto). 25. Главна Дирекция на Пътищата Благоустройството и Сградитъ (Glavna direkcija na patištata, blagoustrojstvoto i sgradite). 26. Министерство на Железницитъ, Пошитъ и Телеграфитъ (Ministerstvo na železnicite, pošite i telegrafite). 27. Главна Дирекция на Железницитъ, Пристанищата (Glavna direkcija na železnicite i pristaništata). 28. Главна Дирекция на Пошитъ, Телеграфитъ и Телефонитъ (Glavna direkcija na pošite, telegrafite i telefonite). 29. Дирекция на Въздухоплаването (Direkcija na vzduchoplavaneto).

PROZKOUMAVŠE TUTO ÚMLUVU A DODATKOVÝ PROTOKOL, SCHVALUJEME A POTVRZUJEME JE.

TOMU NA SVĚDOMÍ JSME TENTO LIST PODEPSALI A K NĚMU PEČETĚ REPUBLIKY ČESKO-SLOVENSKÉ PŘITISKNOUTI DALI.

NA HRADĚ PRAŽSKÉM, DNE 16. PROSINCE LÉTA TISÍCIHO DEVÍTISTÉHO DVACÁTÉHO ŠESTÉHO.

PRESIDENT REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ:

T. G. MASARYK v. r.

ZA MINISTRA ZAHRANIČNÍCH VĚCÍ:

A. ŠVEHLA v. r.

L. S.